

Herudover foreslås det, at der i lov om folkekirkens økonomi foretages en række tekniske ændringer af reglerne i lovens kapitel 3, jf. forslaget § 1, nr. 12-14, således at det bliver muligt at ligne de nødvendige beløb til dækningen af provstiuvalgskassernes udgifter.

e) Finansiering af præstestillinger

Efter den nugældende retstilstand afholdes 40 pct. af udgifterne til aflønning af præster og provster af staten som en lovbunden finanslovsbevilling, mens de resterende 60 pct. afholdes af fællesfonden (landskirkeskatten), jf. lov om folkekirkens økonomi § 20, stk. 2. Denne finansieringsmodel gælder samtlige lønninger og løndelev for tjenestemandsansatte provster og for præster, herunder institutions- og særpræster, hjælpepræster og vikarer bortset fra barselsvikarer. Staten afholder desuden pensionsudgifter til folkekirkens præster.

I betænkning nr. 1264/1994 vedrørende præstestillinger indstillede udvalget, at der blev oprettet 85 nye præstestillinger i folkekirken, og at der blev givet mulighed for et mere fleksibelt system, hvor biskopperne kan oprette midlertidige stillinger, samt at der blev oprettet 10 stiftspræstestillinger til aflastning af biskopperne i teologiske spørgsmål.

Af de 85 nye præstestillinger blev der i 1995 bevilget i alt 18 stillinger, ligesom der i 1997 er bevilget i alt 12 stillinger.

På denne baggrund rester der udover de 10 stiftspræstestillinger i alt 55 stillinger, som endnu ikke er oprettet.

Udvalget vedrørende budgetlægningen for kirkekasserne m.v. har i sin betænkning (1327/1996) i kapitel 10 redegjort for en række modeller, hvorved der gennem en ændring af de nuværende regler for finansiering af præstelønninger kan skabes grundlag for, at merudgifterne til yderligere præstestillinger – og herunder på nuværende tidspunkt til de 55 stillinger – kan finansieres af folkekirken selv.

På baggrund af udvalgets indstilling foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 15, at udgiften til særpræster fremtidigt finansieres fuldt ud af fællesfonden, mens det beløb, som derved frigøres på finanslovsbevillingen, konverteres til yderligere præstestillinger.

Med dette forslag vil det være muligt at opfylde det aktuelle behov for yderligere præstestillinger og samtidig skabe en lille reserve til imødekommelse af nye behov. Forslaget vil samtidig betyde, at staten fastholdes på at bidrage til opretholdelsen af den basale sognepræstelige betjening, mens de behov for særpræstestillinger, som skyldes kirkens tilrettelæggelse af den præstelige betjening, dækkes af kirkelige midler.

f) Samarbejde mellem stiftsøvrigheder, provstiuvalg og menighedsråd

Siden 1989 har menighedsråd, der ønsker det, haft mulighed for at sætte forskellige projekter i værk med henblik på at løse folkekirkelige anliggender i lokalområdet, som det hidtil ikke har været muligt at løse for det enkelte menighedsråd af økonomiske eller administrative grunde. Der er således med bestemmelserne i lov om menighedsråd § 43, stk. 3, og § 43, stk. 7, givet mulighed for, at kirkeministeren i forbindelse med godkendelse af projekterne kan træffe bestemmelse om fravigelse af regler i lov om menighedsråd kapitel 1-7 og kapitel 9, reglerne i lov om valg til menighedsråd, reglerne i lov om folkekirkens økonomi, reglerne i lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde samt reglerne i lov om bestyrelse og brug af folkekirkens kirker m.m.

En lignende ordning har ikke eksisteret for provstiuvalg og stiftsøvrigheder. Som en udvidelse af menighedsrådenes adgang til at få dispensationer fra dele af den kirkelige lovgivning med henblik på løsning af folkekirkelige opgaver i lokalområdet, foreslås det, at der gives en tilsvarende adgang til, at også stiftsøvrigheder og provstiuvalg får mulighed for at tilpasse arbejdsgange og kompetenceforhold til lokale ønsker og behov.

Det skal understreges, at der med forslaget alene kan gives dispensation fra de dele af den kirkelige lovgivning, som regulerer offentlige myndigheders virksomhed, og at eventuelle dispensationer derfor ikke vil påvirke den enkelte borgers retsstilling.

Samtidig bemærkes, at kravet om, at dispensationer fra dele af den kirkelige lovgivning skal gives af den parlamentarisk ansvarlige minister, vil være med til at sikre, at der ikke godkendes samarbejdsaftaler eller i øvrigt meddeles dispensationer, som er i strid med den kirkelige lovgivnings grundlæggende forudsætninger.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser, hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget, der har været forelagt samtlige biskopper, stiftsøvrigheder, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Den danske Præsteforening, Danmarks Provsteforening, kirkefunktionærenes organisationer, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Kommunernes Landsforening, Indenrigsministeriet og Rigsrevisionen, medfører ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for staten.

For kommunerne vil forslaget om, at beløb til imødegåelse af uforudsete udgifter i fremtiden skal udbetales til provstiuvalgskasserne, betyde en min-